

flaget nu opstilles, er det i Grunden det, at saa snart en Mand træder ind i Folkethinget, skal han have sit Mærke: rødt, blaat eller sort, og føres ind i den Fold — om Forlæbelse Gruppe, hvor han hører hjemme, og følge den, og man taaler ingen Mikket i Geledderne. Gjør han ikke det, saa er han et Nil, saa er hans Stemme kastet bort, og han kan aldrig faae nogen Indflydelse. Nu vil man sagtens sige: Nei, der staar i Forlaget, at de enkelte Medlemmer kunne for det enkelte Tilfælde, for en vis Tid eller indtil videre anmelde for Formanden, hvor de høre hen. Jo, jeg takker. Et nyt Medlem, som kommer ind, opfordres til at sige, hvor han hører hen, og slutter sig til det Parti, han nærmest hører til. Naar ja; han kan blive der indtil videre, og naar der altsaa kommer et Tilfælde, hvor han mener ikke at kunne slutte sig til dem, han nærmest sympatiserer med, kan han anmelde det til Formanden. Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om De tro, at det vil blive meget sædvanligt, at et saadant Medlem, som hører til en Gruppe, spadserer op til Formanden og anmelder høitidelig: Nu gaar jeg ikke med min Gruppe! Det vil naturligvis blive betragtet som Frastald, som Forræderi, og jeg betvivler, at den Anvisning i Praxis vil blive meget hyppig fulgt. Nei, Folk faae nok Lov til at blive, hvor de ere, og det er det, jeg anser for overmaade uheldigt. Det er min væsentligste Indvending mod dette Forslag, at det, som sagt, er en Stramning af Partipolitiken, en yderligere Svælen af Selvstændigheden og i Forbindelse dermed ogsaa en Krænkelse, tror jeg, af Minoritetens Ret, men Følgerne ville blive endnu værre. Mig forekommer det klart nok, at jo mere man faar det indrettet saaledes, at der stemmes, kan jeg gjerne sige, maskinmæssig, af hver Gruppe for sig — som sagt ingen Mikket i Geledderne — partimæssig, desto mere vil det blive Tilfældet, at Valgene i det Hele i Henseende til de Valgte ville faae Partistempleet. Naar Formanden har proklameret: Gruppen paa 23 har saa Mange, Gruppen paa 17 saa Mange og Gruppen paa 59 saa Mange, vil Gruppen paa 23 have sine Forslag, Gruppen paa 17 sine Forslag og Gruppen paa 59 sine Forslag. Det vil med andre Ord blive Partiet, der vælger, og Partiet, der vælger af dets egne Medlemmer. Ja, det var i de gode gamle Dage; da havde man den, som det nu maasse forekommer, naive Opfattelse, at skulde man nebsætte Udvalg til at overveie en Sag og forberede dens yderligere Behandling, var Opgaven den, at faae saa megen Sagkundskab og Dygtighed som vel muligt ind

i Udvalget, og at gjøre det muligt, at de forskjellige Spørgsmaal og Opfattelser kunde komme frem, for at Sagen kunde blive Gjenstand for alsidig Overveielse, og Majoriteten tog det ikke saa nøie med, at der kom Noget end af Mindretallet, thi kom Mindretallet frem i Udvalget med Noget, der fortjente at paaagtes, var det godt, og gjorde det det ikke, stod det jo i Majoritetens Magt i Udvalget og i Salen at forfaste, hvad Mindretallet kom frem med. Men hvad er det for en Opfattelse, at den Partianskuelse skulde være i den Grad gennemgaende, at i alle enkelte Sager, som slet ikke have Noget at gjøre med Politik, afgjøres Forslagene i Henhold til, at i en Gruppe bør Meningerne derom være ens? Det stemmer, jeg siger Gud ste Lov, ikke engang med de virkelige Forhold. Have vi ikke oplevet, ogsaa i de sidste Aar, her i Salen, at forskellige Partiers Medlemmer have kunnet stille sig forskjellig overfor Realitetsspørgsmaal. Det Samme kan ske i Fremtiden. Jeg anser det for uheldigt, for en Ulykke, om Forholdene skulde udvikle sig derhen, at det nu skarpere og stærkere og yderligere, end det i de senere Aar har været Tilfældet, skulde bringes hen dertil, at Udvalg skulle sammensættes væsentlig for ikke at sige udelukkende, af Hensyn til Partistillingen, og derimod mindre af Hensyn til, hvad Sagerne grundige Overveielse kræver. Ogsaa af den Grund ere disse Forslag efter min Mening principielt forfaste. — Endnu skal jeg kun sige nogle Ord om de forskjellige Forslag, der foreligge til Opgavens Løsning. Hvad der har fremkaldt Forslagene, er naturligvis ingen Hæmmelighed. Fortrinsvis sættes i Spidsen Hensynet til Tiden. Jeg tror, at hvis det kun er Tiden om at gjøre, kunde man nok finde andre Udveie, der vilde være lige saa heldbringende som de, der her bringes i Forslag; men jeg antager, at man har haft noget Andet for Die. Man har vel ment, at Forholdstalsvalgmaaden havde sine Mangler, og blandt Andet ment, at den havde den Mangel, at naar ikke samtlige Udvalgsmedlemmer kunne vælges med, hvad man kalder fuld Kvotient, saa maa der ske Omvalg efter Flertalsvalgmaaden, og at derigjennem vil Flertallet, som behersker et saadant Valg, faae et forholdsvis for stort Antal Medlemmer ind i Udvalget. Jeg antager altsaa, at man har haft den Tanke at ville bringe det dertil, at Partiforholdet i Udvalget nøiagtig svarer til Forholdet mellem de forskjellige Partier i Thinget. Men hvis det er Tanken, da forekommer det mig utvivlsomt, at denne Tanke naas bedre efter det af det ærede Medlem